

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg tror for øvrigt meget på den vicepræsident, jeg talte med, han er en ualmindelig troværdig mand. Han er nok en af dem, der har en meget stor erfaring netop med det kurdiske område, og han er selv kurder. Jeg ville endda ønske for hr. Hüseyin Arac, at han havde mulighed for at møde ham.

Og det er jo fuldstændig rigtigt, at det største problem i Nordirak, altså i det kurdiske Irak, er de internt fordrevne, og det er jo også det, vi vil hjælpe med. Det drejer sig om at få infrastrukturen op at stå.

Og så er det dybt, dybt beklageligt med den bombe, der faldt i det kurdiske demokratiske partis hovedkvarter. Det kan jeg kun begræde, og jeg har medfølelse med dem, i forbindelse med at det er sket. Men det, der siges, ville jo svare til, at når der bliver bombet i Tyrkiet, når der bliver bombet alle mulige andre steder, hvad der desværre gør, så er man pludselig asylansøger fra det land, og så kan man pludselig ikke bo der mere. Altså, nu er vi vist kommet lidt for langt ud i hampen.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg håber, vi også kan snakke om det i udvalget. Men jeg håber, at Dansk Folkeparti ikke bliver ved med at vride armen om på Venstre og De Konservative og ministeren, så vi andre, som gerne vil finde en løsning på det her, også kan komme til orde og finde en fornuftig løsning for de her mennesker og deres familier. Det er jeg helt med på, og det er Socialdemokraterne med på.

Kl. 16.40

Når fru Irene Simonsen laver et regnestykke, hvor en familie med to børn kan få 101.000 kr. og siger nej tak, er der noget, der tyder på, at det ikke er pengene, at det ikke er økonomien, at det ikke er bekvemmelighed, som nogle partier påstår, men at det er de menneskers usikkerhed over for det land. Hvis der var sikkerhed, hvis vi havde en aftale med det land, var det helt okay. Jeg vil stille et direkte spørgsmål til fru Irene Simonsen: Er fru Irene Simonsen ikke orienteret af ministeren om, at man har haft kontakt med kurdiske, nordirakiske myndigheder, og at de sagde, de ikke kunne tage ansvar for de mennesker, vi ville sende til dem? Er fru Irene Simonsen ikke orienteret om det?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det, man har sagt fra den nordirakiske selvstyrreregion, er, at man ikke for nuværende, lige nu, kan tage ansvaret for tvangshjemsendte. Det er jo ikke det samme, som når folk rejser frivilligt. Man vil faktisk meget gerne have, at folk kommer frivilligt, for man har brug for dem både til at bygge infrastrukturer op og til at sikre et demokrati fremover og til en fortsat god udvikling i Nordirak. Så man skal lige skelne mellem de tvangshjemsendte og dem, der rejser frivilligt. Og her handler det jo om at give dem, der rejser frivilligt, et ekstra tilbud.

Så vil jeg da gerne sige, at det her overhovedet ikke handler om, at DF har vredet armen om på nogen. Det var faktisk statsministeren, der den 27. marts på sit pressemøde spillede ud med det her. Det forslag, der er kommet her, er fuldstændig i tråd med, hvad statsministeren har sagt.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Fru Irene Simonsen fortalte, at det her er et attraktivt forslag, og fru Irene Simonsen fortalte også om turisme i Nordirak, og at de her flygtninge burde være rejst hjem for længst – og så skulle vi fra oppositionen altså have ligget i so-len.

Jeg ved ikke, hvem det er, der har ligget der mest. Er fru Irene Simonsen ikke vidende om, at flygtninge, der vender hjem, også til Nordirak, risikerer forfølgelse og voldelige overgreb? Er fru Irene Simonsen ikke vidende om, at FN anbefaler, at de her flygtninge ikke vender hjem?

Hvad nu, hvis flygtningene, efter at de har skrevet under på den her aftale, alligevel ikke vil rejse hjem? Vil regeringen så tage initiativ til at tvangshjemsende?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der forhandles hele tiden med Irak om at få en tvangstilbagesendes, altså en tilbagesendesaf-tale, som det hedder. De forhandlinger stopper jo ikke, fordi det her initiativ bliver sat i værk, de fortsætter. Og det bliver såmænd også sådan på et tidspunkt, at der er nogle, der kan tvangstilbagesendes, nøjagtig som man har gjort i Storbritannien. Så det stopper ikke.

Men vi ville da helst sende velmotiverede og kvalificerede mennesker tilbage, som kan være med til at genopbygge Irak. Det er jo det, det